

«διότι σήμερον εγεννήθη εις εσάς εν πόλει Δαβίδ σωτήρ, όστις είναι Χριστός Κύριος» (Λουκάς,β΄:11)

Τα Χριστούγεννα όπως γνωρίζουμε, γιορτάζονται στις 25 Δεκεμβρίου. Από τη μια πλευρά, είναι όντως σημαντικό να θυμόμαστε τον Κύριο Ιησού ότι γεννήθηκε και ήρθε στον κόσμο για την σωτηρία μας, από την άλλη όμως όλη αυτή η εμπορικότητα που κυριαρχεί αυτή τη περίοδο κρύβει την ουσία της συγκεκριμένης ημέρας. Καλό είναι να δούμε την πνευματική σημασία της εορτής των Χριστουγέννων σύμφωνα με **το** λόγο του Θεού.

Η σύλληψη του Κυρίου Ιησού έγινε δια Πνεύματος Αγίου. Αρχικά η μητέρα του Κυρίου Μαρία, ευαγγελίστηκε από τον άγγελο Γαβριήλ, ο οποίος της είπε πως βρήκε χάρη από τον Θεό και ότι θα γεννήσει υιό και θα Τον ονομάσει Ιησού. Η Μαρία δεν ήξερε με ποιο τρόπο θα γινόταν αυτό, διότι σαν αρραβωνιασμένη δεν είχε συζυγική σχέση με τον αρραβωνιαστικό της τον Ιωσήφ. Όταν ρώτησε τον άγγελο εκείνος της είπε πως Πνεύμα Άγιο θα την επισκεφτεί και δύναμη Θεού θα την επισκιάσει και γι' αυτό το παιδί που θα γεννήσει, θα ονομαστεί Υιός Θεού. Η Μαρία μετά τα λεγόμενα του αγγέλου Γαβριήλ δέχτηκε να συλλάβει τον Κύριο Ιησού (Λουκάς,α΄:26-38). Στη συνέχεια ο Ιωσήφ βλέποντας την αρραβωνιαστικιά του Μαρία έγκυο, σκέφθηκε να την διώξει χωρίς να πάρει είδηση κανένας, διότι όπως ήταν φυσικό θεώρησε ότι τον απάτησε. Ενώ ο Ιωσήφ σκεφτόταν αυτά, ήρθε άγγελος Κυρίου σε όνειρο και του είπε να μη φοβηθεί να κρατήσει **την** Μαρία για γυναίκα του γιατί το παιδί που είχε συλλάβει ήταν δια Πνεύματος Αγίου και ότι αυτό το παιδί θα σώσει το λαό από τις αμαρτίες τους. Ο Ιωσήφ πίστεψε στα λόγια του αγγέλου, κράτησε σαν γυναίκα του την Μαρία, αλλά δεν είχε συζυγική σχέση μαζί της μέχρι που γεννήθηκε ο πρωτότοκος γιος της, **τον** οποίο ονόμασε Ιησού που σημαίνει Σωτήρας (Ματθαίος,α΄:18-25).

Ήταν σημαντική και σωτήρια η έλευση του Κυρίου Ιησού στον κόσμο. Ο Ιησούς Χριστός δεν είναι ένα απλό ιστορικό πρόσωπο, αλλά ο Υιός του Θεού του ζώντος. Έτσι όπως η παρθένος Μαρία συνέλαβε δια του Αγίου Πνεύματος και γέννησε σαν άνθρωπο τον Υιό του Θεού, **με** τον ίδιο τρόπο ο Κύριος θέλει να συλληφθεί **και** να μορφωθεί, μέσα στον εσωτερικό άνθρωπο κάθε πιστού ανθρώπου, **ώ** στε αυτός να ζήσει

αιώ νια μαζί Του.

Αυτό φανερώνουν τα λόγια του Κυρίου στον Νικόδημο : «Αληθώς, αληθώς σοι λέγω, εάν τις δεν γεννηθή εξ ύδατος και Πνεύματος, δεν δύναται να εισέλθῃ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ»

(Ιωάννης, γ' :5). Σ' αυτά ο Κύριος μιλάει για μια γέννηση που επιτυγχάνεται μόνο δια του λόγου του Θεού ((Ρωμ., α' :16, Εφεσ., ε' :26) και δια του Αγίου Πνεύματος. Ο Κύριος Ιησούς συνεχίζοντας αναφέρει: «Μη θαυμάσης ὅτι σοι εἶπον, Πρέπει να γεννηθῆτε ἄνωθεν. Ὁ ἄνεμος ὅπου θέλει πνέει, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλὰ δὲν ἐξεύρεις πόθεν ἔρχεται, καὶ ποὺ ὑπάγει· οὕτως εἶναι πᾶς ὅστις ἐγεννήθη ἐκ τοῦ Πνεύματος»

(Ιωάννης, γ' :7-8).

Δηλαδή η γέννηση που γίνεται από το Άγιο Πνεύμα, παρομοιάζεται με τον άνεμο που ακούς μεν τη βοή του και βλέπεις τα αποτελέσματά του, αλλά δεν γνωρίζεις από πού έρχεται και που πηγαίνει, έτσι και αυτός που έχει γεννηθεί από το Άγιο Πνεύμα, βλέπει τα αποτελέσματα της ενέργειας του Θεού στη ζωή του, αλλά δεν βλέπει τον τρόπο που αυτά πραγματοποιήθηκαν.

Μια τέτοια χαρακτηριστική γέννηση, που αναφέρεται στη Καινή Διαθήκη, την βίωσε ο απόστολος Παύλος. Ο απόστολος Παύλος όσο αφορά την θρησκεία του ήταν Φαρισαίος, γνωστός στους αρχιερείς, από τους οποίους είχε λάβει εξουσία να διώκει την εκκλησία του Κυρίου Ιησού. Πολλούς μαθητές έβαζε στην φυλακή, έδινε ψήφο εναντίον τους όταν τους φόνευαν. Επίσης έμπαινε πολλές φορές σε συναγωγές και τιμωρώντας τους μαθητές τους ανάγκαζε να βλασφημήσουν, η δε δράση του εναντίον τους έφθανε και σε απομακρυσμένες πόλεις. Όταν όμως πήγαινε από την Ιερουσαλήμ προς την Δαμασκό, για να συλλάβει μαθητές του Κυρίου, αυτός και οι συμπορευόμενοι είδαν φως από τον ουρανό υπερβαίνον την λαμπρότητα του ηλίου. Ενώ όλοι τρόμαξαν και έπεσαν κάτω, ο Παύλος άκουσε φωνή από τον ουρανό να του λέει: 'Σαούλ, Σαούλ γιατί με διώκεις;' Ο Παύλος ρώτησε ποιος είναι και ο Κύριος του είπε ότι είναι ο Ιησούς και ότι θα τον κάνει υπηρέτη Του, για να μιλήσει στα έθνη που θα αποσταλεί, για όσα είδε και όσα μέλλει να του δείξει, έτσι ώστε να επιστρέψουν από το σκοτάδι στο φως. Ο Παύλος δεν απείθησε στην ουράνια οπτασία, αλλά αμέσως άρχισε να κηρύττει στους ανθρώπους για τον Ιησού, αρχικά στη Δαμασκό, στην Ιερουσαλήμ, στη γη της Ιουδαίας και έπειτα στα έθνη, προτρέποντάς τους να μετανοήσουν και να επιστρέψουν στο Θεό πράττοντας έργα άξια μετανοίας. Δεν έλεγε

τίποτε περισσότερο εκτός από εκείνα που είχαν προφητεύσει ο Μωϋσής και οι προφήτες, ότι δηλαδή ο Χριστός έπαθε πάνω στο σταυρό του Γολγοθά, πληρώ νοντας για τις αμαρτίες όλων των ανθρώπων και αναστήθηκε σαν αναμάρτητος για να δικαιώ σει όσους πιστέψουν σ' Αυτόν.(Πράξεις,κς':1-23).

Ο απόστολος Παύλος ήταν ένας διώ κτης της εκκλησίας του Χριστού. Βασάνιζε τους μαθητές, τους έβαζε σε φυλακή, τους ανάγκαζε να βλαστημήσουν και ήταν σύμφωνος και στο να φονευθούν. Όλα αυτά λόγω της θρησκείας του, γιατί νόμιζε ότι αυτό ήταν το θέλημα του Θεού. Όταν όμως ο Κύριος του φανερώ θηκε και κατάλαβε ποιος είναι ο Ιησούς, μετάνιωσε για όλα τα άσχημα που έκανε, αναγεννήθηκε, βαπτίστηκε στο νερό, έγινε μαθητής και απόστολος του Χριστού και μέχρι που πέθανε με μαρτυρικό θάνατο, για το όνομα του Ιησού Χριστού. Ο Θεός έκανε χάρη σε έναν τέτοιο άνθρωπο, που μόνο κακία είχε στην καρδιά του και τον έκανε ένα νέο άνθρωπο, αναγεννημένο από Αυτόν, χωρίς κακία και μίσος.

Αυτό που ο Θεός έκανε στο Παύλο μπορεί να το κάνει και σε οποιονδήποτε πιστέψει σήμερα. Ο ίδιος ο Παύλος αναφέρει: «Πιστός ο λόγος και πάσης αποδοχής άξιος, ότι ο Ιησούς Χριστός ήλθεν εις τον κόσμον διά να σώ ση τους αμαρτωλούς, των οποίων πρώ τος είμαι εγώ • αλλά διά τούτο ηλεήθην, διά να δείξη ο Ιησούς Χριστός εις εμέ πρώ τον την πάσαν μακροθυμίαν, εις παράδειγμα των μελλόντων να πιστεύωσιν εις αυτόν εις ζωήν αιώ νιον»

(Α' Τιμοθ.,α':15,16). Συνεπώ ς οποιοσδήποτε άνθρωπος, όσο αμαρτωλός και αν είναι, όταν μετανοήσει, και δεχθεί τον Ιησού Χριστό στη ζωή του, τότε ο Θεός τον αναγεννάει με τη δύναμη του λόγου και δια του Αγίου Πνεύματος και του δίνει αιώ νια ζωή.

Αυτά τα Χριστούγεννα ας μη περάσουν ανούσια, αλλά αν δεν το έχουμε κάνει μέχρι τώ ρα, ας γίνουν αφορμή να γνωρίσουμε το Χριστό σαν Σωτήρα. Να πάρουμε ένα Ευαγγέλιο στα χέρια μας και να ζητήσουμε ο Θεός να μας αναγεννήσει και να γράψει το όνομά μας στο βιβλίο της ζωής. Μόνο τότε θα γιορτάζουμε ουσιαστικά τα προσωπικά μας Χριστούγεννα. Αμήν!